

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.939 van 20 december 2011
in de zaak A. 197.192/X-14.590.**

In zake : Jozef BAKELANTS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Coen
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Mechelsesteenweg 210 A, bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de gemeente VORSELAAR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Floris Sebreghs
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 juli 2010, strekt tot de nietigverklaring van:
 - a. het besluit van 31 augustus 2009 van de gemeenteraad van de gemeente Vorselaar houdende de voorlopige vaststelling van het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Van de Wervelaan II”,
 - b. het besluit van 25 januari 2010 van de gemeenteraad van de gemeente Vorselaar houdende de definitieve vaststelling van het voormelde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en van
 - c. het besluit van 20 mei 2010 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende de goedkeuring van het voormelde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De eerste verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ten aanzien van de eerste verwerende partij en een toelichtende memorie ten aanzien van de tweede verwerende partij ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De eerste verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 september 2011.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Coen, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Floris Sebreghts, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker is gemeenteraadslid in de gemeente Vorselaar.

Samen met enkele familieleden is hij tevens eigenaar van een perceel, gelegen aan de Pallaaraard te Vorselaar, kadastraal bekend sectie D, nr. 246/b.

Dit perceel is overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan Herentals-Mol minstens gedeeltelijk gelegen in woongebied. Het is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

4. De verzoeker en zijn familie ontwikkelen sinds enige tijd plannen om het voormelde eigendom te verkavelen.

Een eerste aanvraag om vier kavels te creëren, wordt door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar bij besluit van 10 januari 2000 geweigerd, omdat de gronden aan een zandweg zonder uitrustingen liggen.

In beroep weigert ook de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen bij besluit van 23 november 2000 de gevraagde vergunning omdat de beoogde verkaveling een voorafgaandelijke tussenkomst van de gemeenteraad van Vorselaar vereist.

5. Op 17 juli 2008 dienen de verzoeker en zijn familieleden bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar een nieuwe verkavelingsaanvraag in, deze keer om het voormelde perceel in vijf loten te verdelen.

De plannen voorzien dat de weg wordt verhard in asfalt en klinkers. Omtrent de breedte van de weg wordt meegedeeld dat deze door de gemeente moet worden vastgelegd, waarbij indicatief een “geplande rooilijn” wordt ingetekend en een grondafstand ten voordele van de gemeente over een breedte van 70 cm wordt vooropgesteld.

Op 6 oktober 2008 beslist de gemeenteraad van Vorselaar geen goedkeuring te verlenen aan de wegenis. De verzoeker en zijn familieleden stellen tegen deze beslissing een annulatieberoep in bij de Raad van State, dat bij arrest nr. 211.456 van 23 februari 2011 wordt verworpen.

Met een besluit van 10 november 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar de gevraagde verkavelingsvergunning. Tegen dit besluit stellen de verzoeker en zijn familieleden administratief beroep in bij de deputatie van de provincieraad van Antwerpen, die het beroep bij besluit van 26 november 2009 verwerpt. Tegen het voormelde weigeringsbesluit hebben de verzoeker en zijn familieleden beroep ingesteld bij de Raad voor vergunningsbetwistingen, waar de zaak nog hangende is.

6. Intussen beslist de gemeente Vorselaar tot de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: het gemeentelijk RUP) “Van de Wervelaan II”.

Dit gemeentelijk RUP vormt de uitvoering van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (hierna: het gemeentelijk RSP) van de gemeente Vorselaar, dat in de richtinggevende bepalingen voorziet in de aansnijding van een ten oosten van de dorpskern gelegen woonuitbreidingsgebied “Van de Wervelaan”, met als compensatie de herbestemming van vier op het gewestplan ingekleurde woongebieden, waaronder het Pallaardsveld met het perceel van de verzoeker.

7. Bij het eerste bestreden besluit van 31 augustus 2009 stelt de gemeenteraad van de gemeente Vorselaar het ontwerp van gemeentelijk RUP “Van de Wervelaan II” voorlopig vast.

De gronden aan de Van de Wervelaan krijgen de bestemming woongebied.

De gronden aan de Pallaaraard worden bestemd tot “woonreservegebied-landbouw” en voor een kleiner gedeelte tot “woonreservegebied-bebost”, waar volgens de stedenbouwkundige voorschriften geplande woonontwikkelingen worden “bevroren of gereserveerd voor de toekomst” en een nieuw ruimtelijk uitvoeringsplan noodzakelijk is om de bestemming woonreservegebied opnieuw om te vormen tot woongebied. In afwachting wordt “het bestaande ruimtegebruik” als landbouw of bos bestendigd.

Blijkens de aanhef van het voormelde besluit heeft de verzoeker bij de beraadslaging van de gemeenteraad omtrent dit agendapunt de gemeenteraadszitting verlaten.

8. Gedurende het openbaar onderzoek over het ontwerp van gemeentelijk RUP “Van de Wervelaan II” van 1 oktober 2009 tot 29 november 2009 wordt onder meer door de familieleden van de verzoeker een bezwaar ingediend.

9. De GECORO van de gemeente Vorselaar brengt op 14 december 2009 een unaniem gunstig advies uit over het ontwerp van gemeentelijk RUP en stelt aan de gemeenteraad voor om enkele kleine aanpassingen door te voeren.

10. Bij het tweede bestreden besluit van 25 januari 2010 stelt de gemeenteraad van de gemeente Vorselaar het gemeentelijk RUP “Van de Wervelaan II” definitief vast.

De gemeenteraad beslist daarbij ook de door de GECORO voorgestelde aanpassingen aan het gemeentelijk RUP door te voeren.

Ook nu verlaat de verzoeker blijkens de tekst van het voormelde besluit de zitting en neemt niet deel aan de bespreking en de stemming.

11. Bij het derde bestreden besluit van 20 mei 2010 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen wordt het gemeentelijk RUP “Van de Wervelaan II” van de gemeente Vorselaar goedgekeurd.

Van dit besluit wordt melding gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 juli 2010.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Belang

12. In zijn verzoekschrift beroept de verzoeker zich op zijn functioneel belang als lid van de gemeenteraad van de gemeente Vorselaar. Hij stelt dat het eerste en het tweede bestreden besluit tot stand zijn gekomen met miskenning van de prerogatieven van zijn mandaat als gemeenteraadslid.

13. In haar memorie van antwoord werpt de eerste verwerende partij op dat de verzoeker geen functioneel belang kan doen gelden ten aanzien van de derde bestreden beslissing, vermits hij geen lid is van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen.

In ondergeschikte orde wijst de eerste verwerende partij er in haar memorie van antwoord nog op dat het functioneel belang waarop de verzoeker zich beroept, middel per middel moet worden onderzocht en er slechts sprake kan zijn van een dergelijk functioneel belang bij het middel indien in het middel een miskenning van de prerogatieven van zijn functie als gemeenteraadslid wordt aangehaald.

14. Voor wat betreft het belang om op te treden, beroept de verzoeker zich enkel op zijn functioneel belang als gemeenteraadslid.

Het functioneel belang is het belang dat het aan hen die een openbare functie uitoefenen, mogelijk maakt beslissingen aan te vechten die, zonder hen persoonlijk te raken, een miskenning inhouden van de prerogatieven van hun mandaat of van de bevoegdheid van de instelling of het orgaan waartoe zij behoren. Dit belang kan door een vernietigingsarrest maar gediend worden wanneer een zodanig prerogatief is geschonden en wanneer die schending door een vernietigingsarrest in rechte ongedaan kan worden gemaakt. Dit betekent dat een middel moet worden aangevoerd dat betrekking heeft op de schending van een dergelijk prerogatief. De eerste verwerende partij werpt terecht op dat het functioneel belang annulatiemiddel per annulatiemiddel moet worden onderzocht.

15. Overeenkomstig artikel 2.2.15, §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) is het besluit van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van een gemeentelijk RUP onderworpen aan de goedkeuring van de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen. Krachtens artikel 2.2.18 VCRO treedt het plan in werking veertien dagen na de bekendmaking bij uittreksel van het goedkeuringsbesluit van de deputatie in het Belgisch Staatsblad.

Uit de voormelde bepalingen volgt dat het besluit van de gemeenteraad op zichzelf geen bindende en uitvoerbare kracht heeft en het die kracht pas verkrijgt door de goedkeuring ervan bij besluit van de deputatie. Een en ander heeft tot gevolg dat de beslissing van de gemeenteraad tot definitieve vaststelling van een gemeentelijk RUP, na goedkeuring ervan door de deputatie, voor de Raad van State kan worden aangevochten, samen met die goedkeuringsbeslissing. Bijgevolg heeft de verzoeker, wanneer hij een functioneel belang heeft bij de nietigverklaring van het gemeenteraadsbesluit tot definitieve vaststelling van het gemeentelijk RUP, na goedkeuring ervan door de deputatie, ook een functioneel belang bij de nietigverklaring van het goedkeuringsbesluit van de deputatie.

De exceptie wordt verworpen.

B. Tijdigheid van het beroep

16. De eerste verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord een exceptie van laattijdigheid op ten aanzien van het eerste en het tweede bestreden besluit. Ze doet gelden dat de vermeende schending van de prerogatieven van de verzoeker als gemeenteraadslid heeft plaatsgevonden op het ogenblik dat de gemeenteraadsbeslissingen van 31 augustus 2009 en 25 januari 2010 werden genomen en dat deze beslissingen ten aanzien van zijn ambt van gemeenteraadslid “op zich staande beslissingen” zijn, zodat het annulatieberoep ten aanzien van beide beslissingen laattijdig werd ingesteld.

17. Zoals reeds werd uiteengezet onder het randnummer 15, verkreeg het besluit van 25 januari 2010 van de gemeenteraad van de gemeente

Vorselaar houdende de definitieve vaststelling van het plan slechts bindende en uitvoerbare kracht door de goedkeuring ervan bij besluit van de deputatie.

Bijgevolg is de termijn om een annulatieberoep in te stellen tegen het voormelde besluit van de gemeenteraad, met daaraan voorafgaand het besluit van 31 augustus 2009 houdende de voorlopige vaststelling van het betrokken gemeentelijk RUP, dan ook pas beginnen te lopen met het ingaan van de beroepstermijn die geldt voor het aanvechten van het goedkeuringsbesluit.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

18. Het eerste middel is gericht tegen het eerste en het tweede bestreden besluit en wordt afgeleid uit de schending van de artikelen 27, §1 en 181 van het gemeentedecreet en uit het verbod van machtsafwending.

In dit middel voert de verzoeker aan dat de voorzitter van de gemeenteraad hem feitelijk verboden heeft deel te nemen aan de stemming wegens belangenvermenging, of hem toch minstens onder zeer grote druk heeft gezet om niet mee te stemmen, terwijl de voorzitter daartoe niet de bevoegdheid heeft. De verzoeker preciseert dat de voorzitter gedreigd heeft met een strafklacht en dat dit dreigement kracht werd bijgezet door adviezen van het agentschap voor Binnenlands Bestuur, de advocaat van de gemeente, IOK en VVSG. Dat deze dreiging effect heeft gehad, kan volgens de verzoeker tussen de regels van de notulen van de zitting van 25 januari 2010 worden gelezen, nu daaruit blijkt dat, na verwijzing door de voorzitter naar artikel 27, §1 van het gemeentedecreet en de mogelijke gevolgen voor het gemeenteraadslid, plots verschillende andere gemeenteraadsliden vaststelden dat ook zij een verwantschap hadden met eigenaars van betrokken gronden en zich bijgevolg onthielden bij de stemming. De verzoeker werpt op dat deze werkwijze de neutrale sfeer waarin de beraadslaging moet plaatsvinden, heeft doorbroken. Daarnaast betwist de

verzoeker de stelling van de voorzitter dat hij niet zou mogen deelnemen aan de stemming. De verzoeker meent dat hij geen persoonlijk of individueel belang heeft bij de stemming, maar wel een collectief belang “gelijk aan dat van andere eigenaars van percelen waarvoor bij wijze van compensatie voor de aansnijding van het woonuitbreidingsgebied de herbestemming werd vooropgesteld”. In dit opzicht doet de verzoeker tevens gelden dat de bezwaren die hij tegen het gemeentelijk RUP heeft geuit niet van persoonlijke aard waren, nu ze betrekking hadden op de strijdigheid van het gemeentelijk RUP met de bescherming van het gebied als ankerplaats “Kasteel van Vorselaar”, het gebrek aan noodzaak voor dit verkavelingsproject en de strijdigheid met het gemeentelijk en het provinciaal RSP. Vervolgens merkt de verzoeker op dat elke gemeenteraadsbeslissing overigens automatisch rechtstreeks of onrechtstreeks raakt aan het belang van haar inwoners, maar dat dit nog niet maakt dat er sprake is van een persoonlijk en rechtsreeks belang in de zin van artikel 27, §1 van het gemeentedecreet. Volgens de verzoeker blijkt de absurditeit van de stelling van de voorzitter ook uit de notulen van de gemeenteraadszitting van 25 januari 2010 zelf, nu daaruit blijkt dat tijdens de zitting de vraag werd gesteld hoe men dan moet beraadslagen over een mogelijk gemeentelijk RUP, aangezien elk gemeenteraadslid aldus wel op een of andere manier een persoonlijk belang heeft bij een dergelijk plan. De verzoeker betoogt dat de voorzitter hem en de andere gemeenteraadsleden die niet hebben meegestemd manifest foutieve informatie heeft gegeven met betrekking tot de toepasbaarheid van artikel 27, §1 van het gemeentedecreet. Ten slotte doet de verzoeker nog gelden dat de notulen van de gemeenteraadszitting van 25 januari 2010 niet waarheidsgetrouw zijn en derhalve strijdig zijn met artikel 181 van het gemeentedecreet, doordat de notulen vermelden dat vier personen waaronder de verzoeker de zitting zouden hebben verlaten, terwijl in feite niemand de zaal heeft verlaten. Tevens voert de verzoeker aan dat uit het verslag blijkt dat hij niet zou hebben deelgenomen aan de bespreking, terwijl uit de notulen zelf blijkt dat akte werd genomen van zijn tussenkomst en de tekst hiervan bij de dossierbundel werd gevoegd. Voorts meent de verzoeker dat er in zijn geval niet kan worden gesproken van een “vrijwillige niet-deelname”, maar eerder van een “onvrijwillige onthouding”. De verzoeker stelt verder dat de “tendentieuze opstelling van de notulen” duidt op de sfeer en het kader waarin de

gemeenteraadszittingen van 31 augustus 2009 en 25 januari 2010 zijn verlopen. Hij werpt op dat er in dit dossier andere belangen dan de gemeentelijke belangen, de goede ruimtelijke ordening en het behoud van het bestaande erfgoed lijken te spelen zodat “de vraag kan worden gesteld wie belangen heeft bij het beoogde verkavelingsproject en wat de omvang van deze belangen is”.

19. In de memorie van antwoord legt de eerste verwerende partij uit dat er voldoende elementen en aanwijzingen waren die de voorzitter van de gemeenteraad toelieten te besluiten dat de verzoeker een groot persoonlijk belang vertoonde bij de inhoud van het ter beraadslaging voorliggend gemeentelijk RUP en wordt nog eens een opsomming gegeven van die gegevens. Tevens wordt er op gewezen dat het agentschap voor Binnenlands Bestuur gemotiveerd de klacht heeft verworpen die de verzoeker in dit verband heeft ingediend.

20. In de memorie van wederantwoord stelt de verzoeker nog dat “het (...) niet (is) omdat verzoeker een eigendom heeft gelegen binnen de contouren van het RUP en omdat verzoeker meent dat in het verleden ten onrechte een verkavelingsvergunning voor deze eigendom werd geweigerd, dat zijn individueel belang veel harder zou doorwegen binnen het collectief belang”. Daarnaast stelt de verzoeker dat de eerste verwerende partij niet antwoordt op zijn argumenten waaruit blijkt dat de notulen foutief werden opgesteld en dat blijkt dat hij wel degelijk onder druk werd gezet om de zitting te verlaten. Voor het overige verwijst de verzoeker naar zijn uiteenzetting in het verzoekschrift.

Beoordeling

21. Luidens artikel 27, §1 van het gemeentedecreet is het voor een gemeenteraadslid verboden deel te nemen aan de bespreking en de stemming over aangelegenheden waarin hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als vertegenwoordiger, of waarbij de echtgenoot, of bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben.

Onder “rechtstreeks belang” in de zin van het voormelde artikel dienen te worden verstaan alle belangen waarvan het gemeenteraadslid niet met

redelijke zekerheid kan worden geacht voldoende afstand te kunnen nemen om de belangen van zijn gemeentebestuur voorrang te verlenen boven zijn persoonlijke belangen. Opdat er schending zou zijn van het voormelde artikel, volstaat het dat de gegevens van de zaak aannemelijk maken dat bij de beraadslaging in de schoot van de gemeenteraad een belangenvermenging in de persoon van een gemeenteraadslid mogelijk was en dat deze aldus in de verleiding kon komen om zijn belang op dat van de gemeente te laten prevaleren.

22. Uit de feiten uiteenzetting blijkt dat de verzoeker samen met een aantal familieleden procedures heeft opgestart om voor het perceel waarvan hij mede-eigenaar is een verkavelingsvergunning te bekomen en dat hij ook mede verzoekende partij was in een procedure voor de Raad van State om de vernietiging te vorderen van een gemeenteraadsbesluit waarbij aanpassingen aan de wegeis voor het verkavelen van het betrokken perceel niet werden goedgekeurd.

Gelet op deze antecedenten kon de voorzitter van de gemeenteraad oordelen dat een belangenvermenging in hoofde van de verzoeker mogelijk was bij de beraadslaging over de voorlopige en de definitieve vaststelling van het gemeentelijk RUP waardoor het verkavelen van het betrokken perceel onmogelijk wordt gemaakt en dat het bijgevolg aangewezen was dat de verzoeker niet deelnam aan de beraadslaging en stemming met betrekking tot dit agendapunt. Het agentschap voor Binnenlands Bestuur stelde in antwoord op een klacht van de verzoeker terecht dat het niet uitgesloten leek dat de verzoeker wel degelijk een persoonlijk belang had en de voorzitter hem terecht waarschuwde voor een mogelijke schending van artikel 27, §1 van het gemeentedecreet.

De verzoeker toont niet aan dat hij in dit opzicht door de voorzitter van de gemeenteraad op enigerlei wijze onder ongeoorloofde druk zou zijn gezet.

23. Voorts vermelden de - niet van valsheid betichte - notulen van de gemeenteraadszitting van 25 januari 2010 dat de tekst van de tussenkomst van de verzoeker zonder gevolg in de dossierbundel wordt gevoegd en dat de

verzoeker de zitting verlaat en niet deelneemt aan de bespreking en de stemming. In zoverre de verzoeker aanvoert dat hij de zaal niet heeft verlaten, wijst de eerste verwerende partij er op dat hij de beraadslaging en de stemming heeft gevolgd vanuit het publiek, zonder er aan deel te nemen, hetgeen door de verzoeker niet meer wordt tegengesproken.

De verzoeker maakt derhalve evenmin aannemelijk dat de notulen van de gemeenteraad onjuistheden bevatten die de wettigheid van de eerste twee bestreden besluiten zouden aantasten.

24. Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

25. Een tweede middel is gericht tegen de drie bestreden besluiten en wordt afgeleid uit de schending van “de goede ruimtelijke ordening zoals gedefinieerd in art. 1.1.4 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (...) en zoals overeenkomstig art. 1.1.3 VCRO neergelegd in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen (...) en het ruimtelijk structuurplan van de provincie Antwerpen (...), in combinatie met het ministerieel besluit van 19 september 2005 tot bescherming overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg, art. 26 van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg en art. 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2008 tot bepaling van nadere regels voor de zorgplicht betreffende definitief aangeduide ankerplaatsen en erfgoedlandschappen” en de schending van de artikelen 2.1.2, §3 en 2.2.13, §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en het ruimtelijk structuurplan van de provincie Antwerpen, alsook uit machtsafwending en bevoegdheidsoverschrijding.

In essentie doet de verzoeker gelden dat de bestreden beslissingen manifest in strijd zijn met de goede ruimtelijke ordening, het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en het ruimtelijk structuurplan van de

provincie Antwerpen en dat op ernstige wijze afbreuk wordt gedaan aan de beschermde status van de ankerplaats “Kasteel van Vorselaar”. Hij voert aan dat er voor de beleidskeuze opgenomen in het bestreden gemeentelijk RUP geen enkele bestaansreden of verantwoording bestaat in het licht van het gemeentelijk belang of de goede ruimtelijke ordening. Bijgevolg meent de verzoeker dat de bestreden besluiten tevens zijn aangetast door machtsafwending en bevoegdheidsoverschrijding, vermits de gemeenteraad en de deputatie zich ten onrechte de bevoegdheid hebben aangemeten om in te gaan tegen de principes vooropgesteld in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen en het ruimtelijk structuurplan van de provincie Antwerpen, terwijl ze niet bevoegd zijn om in te gaan tegen zaken die vastgelegd zijn in een hoger planningsinstrument.

26. In de memorie van antwoord werpt de eerste verwerende partij op dat de verzoeker geen belang heeft bij het middel, vermits er geen schending wordt aangevoerd van zijn prerogatieven als gemeenteraadslid, doch enkel kritiek wordt geleverd op de bestreden beslissing. Slechts in ondergeschikte orde wordt het middel ten gronde besproken.

27. De verzoeker stelt in zijn memorie van wederantwoord dat zijn functioneel belang zich ook uitstrekt “tot het aanvechten van beslissingen die een miskennis inhouden van de bevoegdheid van de gemeenteraad zelf”.

Beoordeling

28. In het kader van zijn functioneel belang kan de verzoeker enkel middelen aanvoeren welke hetzij betrekking hebben op de schending van de prerogatieven die aan het lidmaatschap van de gemeenteraad zijn verbonden, hetzij op de miskennis van de bevoegdheden en rechten van de gemeenteraad.

Het middel valt buiten de voormelde categorie van middelen. Er valt niet in te zien in welke zin het middel betrekking zou hebben op de miskennis van de bevoegdheden en rechten van de gemeenteraad, zoals de verzoeker in zijn laatste memorie blijft voorhouden.

Het tweede middel is onontvankelijk.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

29. Een derde middel is gericht tegen het derde bestreden besluit en wordt afgeleid uit de schending van “de materiële motiveringsverplichting in combinatie met art. 159 Gecoördineerde Grondwet en de theorie m.b.t. de complexe rechtshandeling”.

De verzoeker voert aan dat het derde bestreden besluit zijn bestaansreden en verantwoording vindt in de gemeenteraadsbeslissingen van 25 januari 2010 en 31 augustus 2009, die beiden met miskennen van de prerogatieven van de verzoeker en derhalve onwettig tot stand zijn gekomen. De verzoeker doet gelden dat, gelet op de theorie van de complexe administratieve rechtshandeling, de onwettigheid van deze voorbereidende beslissingen zich eveneens uitstrekt tot de eindbeslissing en dat de derde bestreden beslissing ten onrechte de onwettige gemeenteraadsbeslissingen goedkeurt.

30. In de memorie van antwoord wijst de eerste verwerende partij andermaal op de afwezigheid van enig functioneel belang bij het middel en wordt verder nog verwezen naar de repliek op de eerste tweede middelen.

31. De verzoeker verwijst in de memorie van wederantwoord naar het verzoekschrift en naar hetgeen elders in zijn memorie werd uiteengezet.

Beoordeling

32. Uit de ongegrondheid van het eerste middel en de onontvankelijkheid van het tweede middel volgt noodzakelijkerwijze ook de ongegrondheid van dit middel, gericht tegen het goedkeuringsbesluit van de deputatie.

Het derde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig december 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Roger Stevens